

Súd: Krajský súd Nitra  
Spisová značka: 9CoCsp/54/2021  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121201342  
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2022  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Szombathová Poláková  
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:6121201342.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovvej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a JUDr. Kataríny Marčekovej, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Žilina, Hodžova 11/11, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: S. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. S., S. H. F. XXXX/XX, o zaplatenie 3 704,24 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 20. septembra 2021 č. k. 4Csp/45/2021-221 takto

### rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

### o d ô v o d n e n i e :

1.1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3 704,24 eura s 5% úrokom z omeškania ročne od 04. 09. 2020 do zaplatenia, to všetko do troch dní po právoplatnosti rozsudku. Súčasne žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 497, § 708 ods. 1, 2, § 710 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 1, 2, 4, 5, § 2 písm. e/ a f/, § 9 ods. 1, 4, 6, § 18 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 3 704,24 eura, 5% úroku z omeškania ročne od 04. 09. 2020 do zaplatenia a nahradenia trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu Sberbank Slovensko, a. s. so žalovanou uzavrel Rámcovú zmluvu o bežnom účte a Dodatok ku zmluve o bežnom účte dňa 24. 06. 2013. Na základe týchto zmlúv právny predchodca žalobcu zriadil a viedol pre žalovanú bežný účet a poskytoval jej služby súvisiace s vedeným účtu s možnosťou poskytnutia úverového rámca k predmetnému účtu formou povoleného prečerpania finančných prostriedkov na účte v prípade splnenia podmienok daných žalobcom. Žalovaná bola povinná na svojom účte udržiavať dostatok finančných prostriedkov na zúčtovanie platobných príkazov a iných platobných operácií, ale táto porušila zmluvu tým, že prečerpala prostriedky na bežnom účte, pričom žalobca pristúpil k zníženiu limitu povoleného prečerpania na 0 eur. Žalovaná však naďalej čerpala prostriedky na bežnom účte nad rámec povoleného prečerpania, vznikol jej nedoplatok v sume 3 704,24 eura, ktorá suma vznikla rozdielom medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovanej. Výšku nedoplatku oznámil žalobca žalovanej v jednotlivých výpisoch z účtu, kde jej účtoval okrem istiny aj úroky, poplatky za vedenie účtu vo výške 4,90 eura mesačne, a to až do 03. 09. 2020, kedy žalobca pristúpil k zrušeniu účtu žalovanej s debetným zostatkom 3 704, 24 eura. Z dôkazov predložených žalobcom mal súd prvej inštancie zrejmé, že právny predchodca žalobcu Sberbank Slovensko, a. s. so žalovanou uzavrel Rámcovú zmluvu o bežnom účte a Dodatok k zmluve o bežnom účte dňa 24.

06. 2013. Na základe týchto zmlúv právny predchodca žalobcu zriadil a viedol pre žalovanú bežný účet a poskytoval jej služby súvisiace s vedeným účtu s možnosťou poskytnutia úverového rámca k predmetnému účtu formou povoleného prečerpania finančných prostriedkov na účte v prípade splnenia podmienok daných žalobcom. Z prílohy č. 1 k Dodatku ku zmluve o bežnom účte/Rámcovej zmluve je zrejmé, za akých podmienok bol žalovanej úver poskytnutý, je uvedený druh spotrebiteľského úveru, maximálny úverový rámec, účel úveru, čerpanie úveru, dĺžka trvania dodatku o povolenom prečerpaní k Zmluve, splácanie úveru, úroková sadzba povoleného prečerpania BASE RATE pre povolené prečerpanie v čase uzavretia dodatku 17,90% p. a., splatnosť úroku mesačne k poslednému dňu kalendárneho mesiaca, sadzba úroku z omeškania 5,50% p. a., splatnosť úroku z omeškania mesačne k poslednému dňu kalendárneho mesiaca, poplatky podľa aktuálneho sadzobníka poplatkov - poplatok za poskytnutie úveru vo výške 1,80% z výšky úverového rámca, min. 6,64 eura a poplatok za upomienku vo výške 20 eur, splatnosť poplatkov mesačne k poslednému dňu kalendárneho mesiaca, možnosť prekročenia z dôvodov uvedených v dodatku, úroková sadzba prekročenia BASE RATE pre povolené prečerpanie + 5,50% p. a. splatnosť úroku mesačne k poslednému dňu kalendárneho mesiaca. Súd prvej inštancie z predloženého výpisu z účtu žalovanej zistil, že celkový kredit žalovanej činil 58 transakcií v celkovej výške 6 527,48 eura. Z tohto istého výpisu je zrejmé, že celkový debet žalovanej činil 267 transakcií v celkovej výške 10 231,72 eura. Rozdiel medzi kreditnými a debetnými operáciami činil 3 704,24 eura. Zo sadzobníka poplatkov súd zistil, že mesačný poplatok za vedenie bežného účtu predstavuje 4,90 eura, zmluvná pokuta pri prekročení zostatku účtu predstavuje 15 eur, výzva na splatenie prekročenia zostatku účtu predstavuje 30 eur. Z výzvy na usporiadanie nepovoleného debetného zostatku zo dňa 28. 07. 2020, doručenej žalovanej dňa 31. 07. 2020 bolo zistené, že žalobca vyzval žalovanú na splatenie prekročenia zostatku na bežnom účte v sume 3 491,31 eura do 02. 08. 2020, v opačnom prípade bola žalovaná upozornená na zrušenie účtu. Poslednou výzvou na úhradu dlhu zo dňa 14. 12. 2020 bola žalovaná vyzvaná na úhradu debetného zostatku na účte vo výške 3 704,24 eura.

1.2. Súd prvej inštancie po vyhodnotení dôkazov predložených v tomto prípade len žalobcom, mal za jednoznačne preukázané, že medzi stranami došlo k uzatvoreniu zmluvy o vedení bežného účtu, čerpaním prostriedkov z bežného účtu, ktoré neboli kryté platbami zo strany žalovanej, došlo k nepovolenému prečerpaniu prostriedkov na bežnom účte. Takýto stav posudzuje samotný Obchodný zákonník ako vznik úverovej zmluvy, v tomto prípade sa jednalo o spotrebiteľa, teda záväzkový vzťah medzi stranami sporu bol síce uzatvorený podľa Obchodného zákonníka, ale súd posudzoval podmienky poskytnutia úveru na základe zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože žalovaná vystupovala v pozícii spotrebiteľa. Zo strany žalobcu bolo preukázané, že žalovaná vyčerpala z bežného účtu prostriedky vo výške 3 704,24 eura, ktoré tvorili rozdiel medzi všetkými debetnými a kreditnými obrátmi vykonanými na účte žalovanej. V zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch bol žalovanej poskytnutý spotrebiteľský úver, ktorý úver žalovaná nesplatila a vznikol jej nedoplatok v celkovej výške 3 704,24 eura na istine. Súd prvej inštancie sa zaoberal námietkami žalovanej ohľadne podpisu vopred nachystanej zmluvy a dospel k tomu záveru, že nie je pravdou tvrdenie žalovanej, že nemohla ovplyvniť obsah zmluvy, pretože žalovaná žiadala o uzatvorenie zmluvy o bežnom účte, pričom súhlasila s obchodnými podmienkami právneho predchodcu žalobcu, preto bola uzatvorená zmluva o vedení bežného účtu, následne na žiadosť žalovanej bol uzatvorený dodatok k zmluve, v zmysle ktorého žalovanej bolo povolené prečerpanie formou revolvingového spotrebiteľského úveru bez zabezpečenia až do výšky úverového rámca a žalovaná sa zaviazala, že peňažné prostriedky čerpané z úverového rámca vráti spolu s príslušenstvom, pričom všetky základné informácie ohľadne povoleného prečerpania boli uvedené v prílohe č. 1 dodatku k zmluve. Z týchto dôkazov vyplýva, že žalovaná sama požiadala právneho predchodcu žalobcu o poskytnutie revolvingového spotrebiteľského úveru na dobu neurčitú, pričom splácanie úveru bolo dohodnuté mesačne, vo výške podľa rozhodnutia žalovanej, teda žalovaná mala možnosť sama sa rozhodnúť, v akých čiastkach bude predmetný úver čerpať a mala možnosť sa rozhodnúť aj v akých čiastkach bude predmetný úver splácať, pričom medzi stranami bola dohodnutá výška úrovej sadzby 17,90% p. a. a výška úroku z omeškania 5,50% p. a. Žalovaná síce môže namietat, že nemala vedomosť o týchto úverových podmienkach, ale tieto námietky žalovanej boli vyvrátené predloženými dôkazmi zo strany žalobcu, preto ich súd považoval za irelevantné. Čo sa týka tvrdení žalovanej, že neboli splnené podmienky na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu, k tomu súd uviedol, že zo strany žalobcu takáto skutočnosť nebola ani tvrdená, k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru nedošlo, žalovaná bola vyzvaná na vyrovnanie svojho dlhu a následne upozornená na zrušenie účtu, k čomu žalobca aj pristúpil, ale túto skutočnosť žalovaná v konaní nenamietala. K žalovanej citovanému ustanoveniu § 3 ods. 6/ zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch

súd uviedol, že takéto ustanovenie sa v zákone o spotrebiteľských úveroch nenachádza. K ďalším námietkam žalovanej, že neboli naplnené zákonné predpoklady, za ktorých môže dôjsť k povoleniu prečerpania, preto dohoda o tomto prečerpaní je absolútne neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka súd prvej inštancie uviedol, že žalovaná nepredložila žiadny dôkaz, ktorým by preukázala neplatnosť právneho úkonu, žalovaná sama požiadala o poskytnutie služby povoleného prečerpania na bežnom účte a jej námietky ohľadne nedodržania zákona neboli preukázané, pretože zákonné ustanovenie, ktoré žalovaná uvádzala vo svojom vyjadrení v aktuálnom znení zákona o spotrebiteľských úveroch neexistuje. Čo sa týka poplatkov účtovaných žalobcom za upomienky, tieto poplatky boli súčasťou sadzobníka poplatkov žalobcu, okrem toho, ak by zo strany žalovanej boli vykonané úhrady včas a riadne, žalobca by nemusel upomienky žalovanej vôbec zasielať, pričom by odpadli aj poplatky na strane žalovanej za zasielané upomienky. Žalovaná tiež namietala, že žalobca neskúmal bonitu klienta pri uzatváraní úverovej zmluvy, čo robí úverovú zmluvu bezúročnou a bez poplatkov. K tejto námietke žalobca uviedol, že žalovanej nebol poskytnutý spotrebiteľský úver formou jednorazového poskytnutia prostriedkov, ale formou povoleného prečerpania na bežnom účte, pričom pri porušení podmienok prečerpania zo strany žalovanej pristúpil žalobca k zníženiu limitu povoleného prečerpania na 0 eur s účinnosťou od 01. 07. 2020, následne po výzve pristúpil k zrušeniu účtu žalovanej. Súd mal za to, že v tomto prípade nebolo potrebné zo strany žalobcu skúmať bonitu žalovanej, pretože žalovaná sa v zmluve o bežnom účte zaviazala poukazovať svoj mesačný príjem na bežný účet, využívať služby žalobcu, pričom výšku úverového rámca, resp. výšku prečerpania prostriedkov na bežnom účte si regulovala sama, nebola stanovená mesačná výška povoleného prečerpania a ani mesačná výška pevnej splátky povoleného prečerpania. Z toho vyplýva, že žalovaná si mohla čerpať finančné prostriedky prostredníctvom povoleného prečerpania podľa svojho vlastného uváženia a splácať ich takisto podľa svojho vlastného uváženia s tým, že si bola vedomá, že v prípade vyššieho čerpania je povinná prostriedky žalobcovi vrátiť a v prípade, ak sa dostane do omeškania s ich vrátením, je povinná žalobcovi uhradiť aj úrok pre povolené prečerpanie. Žalovaná svoj mesačný príjem poukazovala na bežný účet, teda žalobca mal vedomosť o výške príjmov žalovanej, keďže sa jednalo o spotrebiteľský úver formou prečerpania na bežnom účte na dobu neurčitú, bez dohodnutej konkrétnej výšky úveru, ako aj bez stanovenia presných mesačných splátok, nebolo potrebné skúmať podrobne bonitu žalovanej, keď ako už súd uviedol, žalovaná svoj príjem poukazovala na bežný účet, teda žalobca mal vedomosť o bonite žalovanej. S poukazom na všetky tieto skutočnosti mal súd prvej inštancie za to, že zo strany žalobcu bolo preukázané, že žalovaná vyčerpala finančné prostriedky v žalovanej výške, súd sa zaoberal námietkami žalovanej, ale týmito námietkami nemohol vyhovieť, pretože žalovaná svoje námietky nepodložila žiadnymi relevantnými dôkazmi. Z toho dôvodu rozhodol súd tak, že tento nedoplatok žalobcom preukázaný mu v plnom rozsahu prináleží a zaviazal žalovanú na jeho zaplatenie. Súd priznal žalobcovi 5% úrok z omeškania ročne zo sumy 3 704,24 eura od 04. 09. 2020 do zaplatenia, pretože žalovaná sa dostala do omeškania s vyplatením istiny, v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka s použitím Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že v konaní plne úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník v zmysle § 262 ods. 1 a 2 CSP.

2. Proti tomuto rozhodnutiu podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná, udávajúc, že rozsudok nespĺňa kvalitatívne požiadavky na súdnu ochranu. Z hľadiska vytýkaných nedostatkov rozhodnutia a súdu prvej inštancie citovala ustanovenie § 365 ods. 1, 2 CSP v celom jeho rozsahu, ako i citovala ustanovenie § 366 CSP. Namietala, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, vo veci nebol úplne zistený stav veci, nakoľko súd sa nedostatočne vysporiadal s námietkami a ani jednu neodôvodnil. Interpretácia súdu je v rozpore s obsahom právnej praxe, pričom súd tento odklon nijako nezodôvodnil. Ako spotrebiteľovi jej boli upreté práva na spravodlivý súdny proces. V ďalšej časti odvolania poukázala na rozhodnutie ÚS SR III. ÚS 79/02, ako i uviedla, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania skutkovými a právnymi zisteniami došiel k extrémnemu nesúladu (I. ÚS 402/08) a hodnotenie dôkazov nemá racionálny základ. Tiež poukázala na ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka a na zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok. Tiež uviedla, že na uvedený právny vzťah je tiež potrebné aplikovať zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a vychádzať z jeho ustanovenia § 3 ods. 3. Zdôraznila, že na spotrebiteľskú zmluvu, ktorou je i zmluva v danom prípade, treba aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie sa nesprávne zaoberal tým, že ona mohla ovplyvniť obsah zmluvy, keď uviedla, že s právnym predchodcom žalobcu uzatvorila zmluvu o bežnom účte, pričom neskôr jej žalobca ponúkol povolené prečerpanie na účte formou revolvingového úveru, a tak sa robil dodatok k zmluve o bežnom účte, pričom dodatok bol

vpred naformulovaný a nemohla ho ovplyvniť. Záverom odvolania citovala ustanovenie § 18 ods. 2 zákona č. 129/2010. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žalovanej uviedol, že odvolanie žalovanej považuje za nedôvodné a navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako správny potvrdiť.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací v zmysle ustanovenia § 34 CSP, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalovanej (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

5. Z obsahu spisu v prejednávanej veci vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovanej zaplata sumy 3 704,24 eura, 5% úroku z omeškania ročne od 04. 09. 2020 do zaplata a nahradenia trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu Sberbank Slovensko, a. s. so žalovanou uzavrel Rámcovú zmluvu o bežnom účte a Dodatok k zmluve o bežnom účte dňa 24. 06. 2013. Na základe týchto zmlúv právny predchodca žalobcu zriadil a viedol pre žalovanú bežný účet a poskytoval jej služby súvisiace s vedeným účtu s možnosťou poskytnutia úverového rámca k predmetnému účtu formou povoleného prečerpania finančných prostriedkov na účte žalovanej, ktoré služby žalovaná využila. Žalovaná bola povinná na svojom účte udržiavať dostatok finančných prostriedkov na zúčtovanie platobných príkazov a iných platobných operácií, ale táto porušila zmluvu tým, že prečerpala prostriedky na bežnom účte, pričom žalobca pristúpil k zníženiu limitu povoleného prečerpania na 0 eur. Zrušením povoleného prečerpania a neuhradením dlžnej sumy sa žalovaná dostala do nepovoleného debetu vo výške debetného zostatku na účte, vznikol jej nedoplatok v sume 3 704,24 eura, ktorá suma predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovanej. Výšku nedoplatku oznámil žalobca žalovanej v jednotlivých výpisoch z účtu, kde jej účtoval okrem istiny aj úroky, poplatky za vedenie účtu vo výške 4,90 eura mesačne, a to až do 03. 09. 2020, kedy žalobca pristúpil k zrušeniu účtu žalovanej s debetným zostatkom 3 704,24 eura.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. Podľa § 379 CSP odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak  
a/ od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý  
b/ ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov  
c/ určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

8. Podľa § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

9. V sporovom konaní je súd viazaný žalobným petitom, okrem zákonnej výnimky, ktorá vyplýva z § 216 ods. 2 CSP. Táto zásada sa premieta aj do odvolacieho konania, keď aj odvolací súd je viazaný rozsahom, v akom odvolateľ napadne rozhodnutie súdu prvej inštancie. V odvolacom konaní sa tak dispozičná zásada prejavuje tým, že odvolací súd je viazaný rozsahom odvolania, t. j. odvolanie prejedná len v medziach, v akých ho odvolateľ napáda. Odvolateľ musí v podanom odvolaní uviesť, ktoré výroky rozhodnutia konkrétne napáda, t. j. proti ktorým konkrétnym výrokom odvolanie smeruje. Odvolateľ súčasne v podanom odvolaní vymedzuje, z akých dôvodov žiada o preskúmanie napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd je viazaný dôvodmi odvolania, t. j. na iné pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré by mohli byť v súlade s § 365 CSP dôvodom na podanie odvolania, odvolací súd pri svojom rozhodovaní o odvolaní prihliadať nemôže, aj keby takéto porušenia zistil. Odvolací súd preto pri rozhodovaní o podanom odvolaní môže prihliadať len na také dôvody, ktoré boli uplatnené v lehote na podanie odvolania a zároveň vyšli v odvolacom konaní najavo. Odvolateľ teda v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu.

10. Prejednávajúc podané odvolanie žalovanej z hľadiska jeho odvolacích dôvodov, dospel odvolací súd k záveru, že toto nebolo spôsobilé privodiť zmenu, resp. zrušenie napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie v prospech žalovanej ako odvolateľky.

11. Pokiaľ žalovaná v podanom odvolaní namietala, že jej boli ako spotrebiteľovi upreté práva na spravodlivý súdny proces, že súd prvej inštancie sa nedostatočne vysporiadal s jej námietkami a tieto neodôvodnil, ako i to, že interpretácia súdu je v rozpore s obsahom právnej praxe, s takouto argumentáciou žalovanej sa odvolací súd nestotožňuje a považuje ju za nedôvodnú.

12. Pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

13. V kontexte vyššie uvedeného je potrebné primárne uviesť, že žalovaná v zásade nekonkretizovala, v akom nesprávnom procesnom postupe súdu je potrebné vzhliadnuť porušenie jej práva na spravodlivý súdny proces. Napriek takto všeobecne formulovanej námietke žalovanej odvolací súd udáva, že v konaní pred súdom prvej inštancie v súdnej veci nemal za preukázané porušenie práva žalovanej na spravodlivý súdny proces. Pokiaľ žalovaná týmto porušením mala na mysli ňou tvrdené nedostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je potrebné uviesť, že ani k takémuto záveru odvolací súd nedospel. Rozhodnutie súdu prvej inštancie odvolací súd považuje za riadne, dostatočne a presvedčivo odôvodnené, tak ako to zákonné ustanovenie § 220 ods. 2 CSP predpokladá, keď súd prvej inštancie dostatočne a primeraným spôsobom reagoval na námietky žalovanej prednesené v priebehu konania. Pokiaľ žalovaná namietala odklon od rozhodovacej praxe súdov, takáto jej námietka je bezpredmetná, pretože jednak takýto odklon nie je možné konštatovať, keď súčasne ani žalovaná nekonkretizovala, v akých prijatých záveroch by sa rozhodnutie súdu prvej inštancie malo odkloniť od doteraz zaužívanej súdnej praxe.

14. Pokiaľ žalovaná poukázala na ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka a na zákonný zákaz používania neprijateľných zmluvných podmienok, je potrebné uviesť, že takéto všeobecné konštatovanie žalovanej, bez skutkového vymedzenia toho, akého konkrétneho porušenia sa súd prvej inštancie v kontexte tejto hmotnoprávnej normy dopustil, je potrebné konštatovať, že takto uvedený odvolací dôvod nebol spôsobilý riadneho odvolacieho prieskumu, z ktorého dôvodu je i táto argumentácia žalovanej bezpredmetná. Rovnakou optikou treba nahliadať i na konštatovanie žalovanej, že na uvedený právny vzťah je potrebné aplikovať zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, keď opätovne v konkrétnostiach neuviedla, akého konkrétneho porušenia v súvislosti s jeho neaplikovaním sa súd prvej inštancie mal dopustiť. Poukaz žalovanej na potrebu aplikácie ustanovení Občianskeho zákonníka tiež nie je namieste, keď z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je jednoznačné, že právny vzťah strán sporu súd prvej inštancie vyhodnotil ako vzťah spotrebiteľský, s príslušnou aplikáciou špeciálneho právneho predpisu (zákona č. 129/2010 Z. z.), ako i všeobecného právneho predpisu ( Občianskeho zákonníka).

15. Pokiaľ žalovaná namietala, že súd prvej inštancie sa nesprávne zaoberal tým, že ona mohla ovplyvniť obsah zmluvy (keď ona žiadala o uzavretie zmluvy), odvolací súd udáva, že priamo v tejto odvolacej námietke žalovaná konštatovala, že žalobca jej ponúkol povolené prečerpanie, ktorú možnosť ponuky v konečnom dôsledku využila. Samotná skutočnosť ponúkutej možnosti, ktorú i žalovaná konštatovala, vylučuje to, že žalovaná pristúpila k uzavretiu zmluvy bez svojej vôle, neslobodne a bolo tak na nej, či dodatok k zmluve uzavrie, alebo nie. Pokiaľ potom k uzavretiu tohto dodatku k zmluve, s jeho obsahom, pristúpila, a teda preukázateľne s ním súhlasila a následne v priebehu súdneho konania, v rámci ktorého si žalobca uplatňuje voči nej plnenie z daného zmluvného vzťahu, zaujala také stanovisko, že namieta existenciu bližšie nešpecifikovaných zmluvných podmienok, takýto postoj žalovanej podľa názoru odvolacieho súdu nemožno tolerovať (viď rozhodnutie NS SR sp. zn. 7Cdo/294/2019 v jeho bode 22.).

16. Pokiaľ záverom podaného odvolania odvolateľka citovala ustanovenie § 18 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., je potrebné uviesť, že táto jej citácia k dátumu uzavretia zmluvy je nesprávna, navyše, taktiež nie je zrejmé, v akej súvislosti v kontexte rozhodnutia súdu prvej inštancie a jeho prípadných

nedostatkov naň žalovaná poukázala, keď súčasne odvolací súd v súvislosti s týmto zákonným ustanovením (v jeho správnom znení) žiadne porušenie súdu prvej inštancie v tejto veci nezistil.

17. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, odvolanie žalovanej je potrebné vyhodnotiť ako neopodstatnené, čo viedlo odvolací súd k potvrdeniu napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie v súlade s ustanovením § 387 ods. 1 CSP.

18. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).